

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Број: С1 3 У 014508 14 Увп
Сарајево, 11.12.2014. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу Апелационог одјељења састављеном од судија: Звјездане Антоновић, предсједнице вијећа, Срете Црњака и др Бранка Мораита, чланова вијећа, уз судјеловање Мунире Бећар, записничарке, у управном спору тужиоца, АРАТИНСКА ПИВАРА d.o.o. Apatin, Република Србија, улица Трг ослобођења број 5, коју заступа Тања Душанић, директор правних и корпоративних послова, против рјешења број: 02-26-3-18-157-II/12 од 20.11.2013. године, туженог Конкуренцијског савјета Босне и Херцеговине, Сарајево, улица Радићева број 8, у управној ствари забране злоупотребе доминантног положаја на релевантном тржишту, одлучујући о захтјеву за преиспитивање судске одлуке – пресуде вијећа за управне спорове Суда Босне и Херцеговине, број: С1 3 У 014508 13 У од 25.07.2014. године, у нејавној сједници одржаној, дана 11.12.2014. године, донио је сљедећу

ПРЕСУДУ

Захтјев за преиспитивање судске одлуке се одбија.

Образложење

Пресудом вијећа за управне спорове Суда БиХ, број: С1 3 У 014508 13 У од 25.07.2014. године, одбијена је тужба, којом је тражено поништење рјешења туженог Конкуренцијског савјета БиХ, број: 02-26-3-18-157-II/12 од 20.11.2013. године. Наведеним рјешењем, које је коначно у управном поступку, у ставу 1. диспозитива утврђено је да је привредни субјект Аратинска pivара Apatin d.o.o., Република Србија, одбијањем потписивања Купопродајног уговора за 2012.годину са привредним субјектом Предузеће за спољњу и унутрашњу трговину и услуге Дејан комерц д.о.о., Добој, злоупотребио доминантан положај на тржишту дистрибуције и продаје пива на територији Републике Српске из члана 10. став 2. тачка ц) Закона о конкуренцији, па му је због наведене повреде закона изречена новчана казна у износу од 430.000,00 КМ, коју је дужан платити у року од 8 дана од дана пријема рјешења уз обрачун затезне камате у складу са законом.

Против наведене пресуде вијећа за управне спорове Суда БиХ, тужилац је благовремено поднио захтјев за преиспитивање судске одлуке (у даљем

тексту захтјев), ради повреде закона Босне и Херцеговине и повреде правила поступка који је претходио доношењу побијане одлуке.

Предлаже да Апелационо одјељење Суда БиХ захтјев уважи, побијану пресуду преиначи и поништи оспорено рјешење, или да побијану пресуду укине и предмет врати управном вијећу на поновно одлучивање.

У одговору на захтјев за преиспитивање судске одлуке тужени Конкуренцијски савјет БиХ је предложио да се захтјев за преиспитивање судске одлуке одбије као неоснован.

Вијеће Апелационог одјељења Суда Босне и Херцеговине је испитало оспорену пресуду сходно одредби члана 53. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ“, бр. 19/02, 87/07, 83/08 и 74/10) само у границама захтјева, па је одлучило као у изреци из сљедећих разлога:

Захтјев за преиспитивање судске одлуке није основан.

И по схватању апелационог вијећа овог суда, побијана одлука туженог Конкуренцијског савјета Босне и Херцеговине, је правилна и законита.

Према стању списка наведене управне ствари, у поступку пред Конкуренцијским савјетом БиХ оспореним актом је коначно утврђено да је тужилац привредни субјект Апатинска пивара д.о.о. Апатин, Република Србија, одбијањем потписивања Купопродајног уговора за 2012.годину са привредним субјектом Предузеће за спољњу и унутрашњу трговину и услуге Дејан комерц д.о.о. Добој, злоупотребио доминантан положај на тржишту дистрибуције и продаје пива на територији Републике Српске из члана 10. став 2. тачка ц) Закона о конкуренцији, чиме је онемогућио означеном привредном субјекту улазак на релевантно тржиште, те ограничавањем броја дистрибутера на релевантном тржишту Републике Српске примјенио различите услове у односу на остале привредне субјекте – конкуренте подносиоца захтјева са којима је закључио Купопродајни уговор за 2012.годину, чиме је коначно истог искључио са релевантног тржишта и самим тим ставио у неповољан положај у односу на конкуренцију на начин прописан чланом 10. став 2. тачке ц) Закона о конкуренцији. Тужени, Конкуренцијски савјет БиХ, је у складу са чланом 3. истог Закона и чланом 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, као релевантно тржиште утврдило тржиште Републике Српске имајући у виду чињеницу да 17 од укупно 18 ВиН дистрибутера производа привредног субјекта Апатинска пивара д.о.о. Апатин у 2012.години има регистровано сједиште на територији Републике Српске.

Неосновани су наводи захтјева тужиоца да је тужени Конкуренцијски савјет погрешно одредио релевантно географско тржиште предметног поступка као тржиште Републике Српске те да је том приликом погрешно примјенио одредбе Закона о конкуренцији и релевантног подзаконског акта с обзиром да нису кумулативно испуњена сва три услова која одређују релевантно географско тржиште, а које треба да чини цјелокупан или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Наиме, у смислу одредбе члана 3 Закона о конкуренцији, релевантно тржиште се одређује као тржиште одређених производа који су предмет обављања дјелатности привредних субјеката на одређеном географском подручју. Према одредби члана 3 став 3 Закона о конкуренцији и члана 5 став 1 Одлуке о утврђивању релевантног тржишта („Служб. гласник БиХ“, бр. 18/06 и 34/10), релевантно географско тржиште обухвата цјелокупан или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекти дјелују у продаји и/или купоповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Правилно је, и по налажењу апелационог вијећа овог суда, тужени Конкуренцијски савјет као релевантно географско тржиште предметног поступка утврдио тржиште Републике Српске с обзиром на чињеницу да је од 18 дистрибутера колико их је привредни субјекат Апатинска пивара имао на територији Босне и Херцеговине током 2012. године, њих 17 имало регистровано сједиште на територији Републике Српске (само је привредни субјект Donex d.o.o. Брчко регистрован на подручју Брчко Дистрикта).

Такође, Конкуренцијски савјет је на основу прикупљених података од трећих лица током провођења предметног поступка (Тачка 5 побиианог рјешења) утврдио да се од укупне количине увезеног пива тужиоца у Босни и Херцеговини око 96% пласира на подручје Републике Српске, што говори у прилог чињеници да је тужени Конкуренцијски савјет правилно утврдио релевантно географско тржиште предметног поступка с обзиром да тржиште Републике Српске чини „значајан дио територије Босне и херцеговине“, чиме је испуњен први услов одређивања релевантног географског тржишта у складу са одредбама члана 3 став 3 Закона о конкуренцији и члана 5 став 1 Одлуке о утврђивању релевантног тржишта.

Надаље, тужени је одређивањем релевантног географског тржишта као тржишта Републике Српске испунио и услов „да је то тржиште на којем привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима“ управо из разлога, као што је напријед наведено, 17 дистрибутера Апатинске пиваре имало регистровано сједиште на територији Републике Српске у 2012. години као и чињеници да је у даљој дистрибуцији 96% укупно увезене количине пива Апатинске пиваре пласирано на тржишту Републике Српске. Управо на тржишту Републике Српске 17 дистрибутера (привредних субјеката) Апатинске пиваре врши дистрибуцију и продају пива под довољно уједначеним условима што Републику Српску на тај начин разликује од осталог дијела Босне и Херцеговине.

У наставку захтјева, тужилац ипак прихвата могућност да се 96% производа тужиоца прода на територији Републике Српске али даље наводи „да су тужени Конкуренцијски савјет и Суд Босне и Херцеговине занемарили чињеницу да је 8 дистрибутера Апатинске пиваре изјавило да производе Апатинске пиваре продају на цијелој територији Босне и Херцеговине...“ С тим у вези, нужно је истаћи да тужени Конкуренцијски савјет у оспореном рјешењу није ни тврдио супротно већ је утврдио да се од укупне продаје пива Апатинске пиваре у Босни и Херцеговини од 49.839.549,00 л на територији Републике

Српске дистрибуира/прода 47.347.571,55 л или око 96% од укупне количине увезеног пива док се преостала количина од 2.491.977,45 л или 4% дистрибуира на подручју Федерације Босне и Херцеговине.

Коначно, тужени Конкуренцијски савјет је одређивањем релевантног географског тржишта као тржишта Републике Српске испунио и услов „који то тржиште битно разликују од од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима“ јер је непобитна чињеница да је 17 дистрибутера Апатинске пиваре регистровано на територији Републике Српске док у Федерацији Босне и Херцеговине нема регистрованих дистрибутера који дистрибуирају пиво Апатинске пиваре, чиме се управо тржиште Републике Српске као релевантно географско тржиште „битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима“.

Неосновани су и наводи захтјева тужиоца да су закључци туженог Конкуренцијског савјета у супротности са ставом релевантних европских институција.

Конкуренцијски савјет се може у сврху оцјене датог случаја, у складу са одредбом члана 43 став 7 Закона о конкуренцији, користити судском праксом Европског суда правде и одлукама Европске комисије. Конкуренцијски савјет се, такође, у складу са одредбом члана 17 Одлуке о утврђивању релевантног тржишта као и одредбом члана 10 Одлуке о дефинисању категорија доминантног положаја („Служб. Гласник БиХ“, бр. 18/06 и 34/10), у сврху одређивања релевантног тржишта, односно доминантног положаја за дате случајеве може користити прописима, судском праксом Европског суда и одлукама Европске комисије.

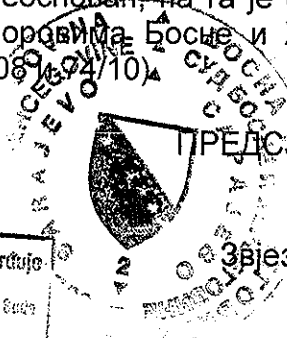
Поступајући по наведеним одредбама Закона о конкуренцији и релевантним подзаконским актима, Конкуренцијски савјет се приликом доношења побијаног рјешења, што је и утврђено у рјешењу у поглављу 2 Правни оквир предметног поступка, користио судском праксом Европског суда и одлукама Европске комисије – Уредбом Европске комисије број: 2790/1999 о примјени члана 81 Уговора о оснивању Европске комисије на категорије вертикалних споразума и Смјерницом за вертикална ограничења Европске комисије („Службени лист“ Ц291, 13(10/2000).

Ни остали наводи захтјева тужиоца не могу бити од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари.

С обзиром на изнијете разлоге, апелационо управно вијеће налази да је побијана пресуда вијећа за управне спорове правилна и законита, а захтјев тужиоца за њено преиспитивање неоснован, па га је одбило примјеном члана 54. став 1. Закона о управним споровима Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, број: 19/02, 88/07, 83/08, 18/09, 34/10).

Записничар
Мунире Бећар

Тачност преписа свјерова - потврђује
Одговор: *Adina Antonic*

ПРЕДСЈЕДНИЦА ВИЈЕЋА
С У Д И Ј А

Звјездана Антоновић